

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Telenești din 13 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015, în cauza penală în privința lui:

Uglea Tudor Nicolae, născut la 17.12.1983, originar din orașul Cahul, domiciliat în satul Ghiliceni, raionul Telenești.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.10.2012 - 13.12.2013;

Instanța de apel: 25.02.2014 - 04.03.2015;

Instanța de recurs: 21.05.2015 - 10.06.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 13 decembrie 2013, Uglea Tudor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal la 9 (nouă) ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal s-a cumulat parțial durata pedepsei aplicată prin sentința Judecătoriei Telenești din 02.08.2012, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 10 (zece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Uglea Igor la 30.07.2012, în jurul orei 16.30, aflîndu-se în stare de ebrietate produsă de alcool, intenționat, în gospodăria lui Cazacliu Tudor din satul Codru, raionul Telenești, urmărind scopul de a-l omorî pe ultimul i-a aplicat două lovituri cu un cuțit în abdomen, după care acesta a încercat să fugă , dar 1-a ajuns din urmă și i-a mai

aplicat încă o lovitură cu cuțitul peste spate și mâini, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130"D" din 31.07.2012 vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de plagă pe abdomen, penetrantă în cavitatea peritoneală, cu lezarea stomacului, plăgi pe torace și mâini, care au fost provocate de la acțiunea traumatică a unui corp înțepător-tăietor, însă independent de voința sa nu a putut să-și ducă acțiunile infractorice pînă la capăt, din motiv că partea vătămată Cazacliu Tudor a fugit și s-a ascuns în gospodăria lui Șuiu Valentina.

2.1. De către organul de urmărire penală învinuirea a fost înaintată inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal însă instanța de judecată a considerat necesar de a recalifica acțiunile acestuia în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost prezentate probe ce ar confirma prezența „premeditării”, dar s-a stabilit că intenția de a omorî partea vătămată a apărut spontan în urma unui conflict.

3. Nefiind de acord cu sentința, apel a declarat inculpatul prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În susținerea apelului a invocat că sentința instanței de fond este ilegală, deoarece organul de urmărire penală nu a prezentat suficiente probe care ar fi demonstrat vinovăția sa și nu au fost apreciate probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării, toată învinuirea fiind bazată numai pe declarațiile părții vătămate și a martorilor. Nu a recunoscut vina atît la urmărirea penală, cît și în instanța de fond deoarece nu ține minte ce s-a întîmplat, aceasta fiind o răzbunare a lui Cazacliu Tudor care îl urăște, deoarece de mic copil s-a certat cu feciorul acestuia.

Anume Cazacliu Tudor a început scandalul, a luat un băț să-l lovească, l-a întins de haine, însă el n-a avut intenția să-l înțepe cu cuțitul, nu a avut nimic în mîină, după cum arată și expertiza medico-legală, nu au fost găsite pete de sînge pe haine, n-a fost găsit nici cuțitul.

În opinia inculpatului instanța de fond și-a bazat sentința de condamnare pe probe care în întregime au fost combătute în ședința de judecată, fapte care au fost omise de instanță care în mod eronat a interpretat probatoriul, astfel concluzionînd că sentința este ilegală și nemotivată, iar aceste acțiuni cad sub incidența codului contravențional și este necesar de calificat în baza art. 354 CC.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015 a fost respins apelul ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a conchis că, judecînd cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului, cu reîncadrarea

acțiunilor lui Uglea Tudor din baza art.27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal, totodată instanța de fond corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile părții vătămate Cazacliu Tudor, a martorilor Șuiu Valentina, Șuiu Gheorghe, Lanciu Tatiana, Borș Gheorghe, Vîntu Vasile, Borș Tudor, a medicului legist Nastas Veaceslav, precum și probele scrise ale cauzei penale.

În cadrul judecării apelului a fost solicitat de inculpat și avocat cercetarea suplimentară a probelor administrate și anume audierea părții vătămate Cazacliu Tudor, a martorilor Borș Tudor și Șuiu Valentina, cerere care a fost acceptată de către Colegiul penal, iar în urma audierii suplimentare a părții vătămate și martorilor respectivi, instanța de apel a considerat că aceste declarații nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpatului, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză de constatare a vinovăției inculpatului în tentativa de omor, declarațiile respective în cumul cu totalitatea de probe cercetate în ședința instanței de fond demonstrează vina inculpatului în comiterea faptelor infracționale deja reținute de către instanța de fond.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a respins ca declarative afirmațiile invocate în apel privind ilegalitatea sentinței pe motiv, că organul de urmărire penală nu a prezentat instanței de fond suficiente probe care ar fi demonstrat vinovăția sa. Constatarea vinovăției inculpatului este bazată pe probele cercetate nominalizate mai sus, care coroborează între ele și demonstrează pe deplin vina inculpatului în baza art. 27,145 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal a considerat că nu pot fi luate în considerație argumentele inculpatului privind faptul că nu a recunoscut vina atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond, că nu ține minte ce s-a întâmplat, că consideră că este o răzbunare a lui Cazacliu Tudor, care îl urăște, deoarece de mic copil s-a certat cu feciorul acestuia, or aceste afirmații sunt declarative și expuse în exclusivitate cu scop de apărare.

Astfel, partea vătămată a dat declarații din care rezultă că Uglea Tudor i-a aplicat lovituri cu un cuțit, apoi 1-a ajuns din urmă și iar 1-a lovit cu cuțitul, el fiind nevoit să fugă în gospodăria lui Șuiu Valentina pentru a se ascunde. Temeiuri de a nu crede acestor declarații și de a le pune la îndoială din motivele indicate de inculpat nu s-au stabilit, mai ales că aceste declarații sunt confirmate prin declarațiile martorilor audiați Șuiu Valentina, Șuiu Gheorghe, Borș Tudor și a altor martori, precum și rapoartele de expertiză și probele scrise ale cauzei penale.

Au fost considerate ca fiind fără temei și afirmațiile precum că Cazacliu Tudor a început scandalul, a luat un băț să-1 lovească, 1-a întins de haine, însă el n-a avut intenția să-1 înțepe cu cuțitul, nu a avut nimic în mână, că potrivit

expertizei medico-legale nu au fost găsite pete de sânge pe haine, deoarece aceste declarații sunt contradictorii probelor cercetate și se combat prin declarațiile părții vătămate, care a declarat că T. Uglea i-a aplicat două lovituri cu cuțitul, apoi i-a aplicat mai multe lovituri cu mâinile și picioarele peste tot corpul și ale martorului Șuiu Valentina, care a menționat, că a văzut cum venea fugind T. Cazacliu strigând să-i deschidă poarta, din urmă venea fugind T. Uglea, a văzut că partea vătămată era înjunghiat în burtă, în spinare și la mână, au apelat ambulanța și poliția, a înțeles că T. Uglea l-a înjunghiat, deoarece fugea să-l ajungă din urmă pe T. Cazacliu și avea în mână un cuțit.

Colegiul a respins și afirmațiile inculpatului că acțiunile sale cad sub incidența codului contravențional și este necesar de calificat acțiunile sale în baza art. 354 Cod Contravențional, deoarece sunt expuse în favoarea sa și constituie o opinie subiectivă a inculpatului.

De asemenea, Colegiul penal a conchis că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei conform art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de totalitatea circumstanțelor cauzei și de personalitatea inculpatului.

Instanța a menționat că inculpatul se caracterizează negativ la locul de trai, a săvârșit infracțiunea fiind în stare de ebrietate, circumstanță considerată ca agravantă, la fel instanța a ținut cont de rezonanța socială a crimei comise de el, care se califică ca deosebit de gravă, considerând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate fiind necesară aplicarea unei pedepse doar sub formă de închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis. Concomitent, instanța a stabilit lui Uglea Tudor pedeapsă cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, adăugându-i parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Telenești din 02.08.2012 sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani închisoare.

Astfel, Colegiului penal a considerat că pedeapsa este proporțională faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și de fapt una care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Împotriva hotărârilor menționate recurs ordinar a declarat inculpatul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către dînsul.

În motivarea recursului a indicat că pe parcursul judecării cauzei penale nu au fost acumulate probe pertinente și concludente care ar demonstra vinovăția inculpatului, iar instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

5.1. Asupra recursului ordinar a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia, deoarece instanțele de judecată au analizat obiectiv probele administrate la cauza penală și s-a dat răspuns la toate motivele invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În speță, Colegiul penal precizează că recurentul a semnalat faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel, fără a concretiza care anume sunt aceste motive și totodată, invocă dezacordul său cu aprecierea eronată a probelor.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Decizia cuprinde temeierile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101

Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Totodată, conform art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelului instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Referitor la presupusa eroare prevăzută la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța menționează că acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele inferioare de competența cărora este stabilirea acesteia.

Instanța de apel just a conchis că este corectă concluzia primei instanțe privind starea de fapt stabilită și privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-o însușește, iar instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.1** și a cărei reluare nu se mai impune.

Totodată, instanța de recurs remarcă că motivele invocate în recurs repetă textul apelului și la care instanța de apel a oferit răspunsuri detaliate, mai mult ca atât, în cadrul judecării cauzei au fost audiați pe viu, la solicitarea inculpatului și a avocatului acestuia, partea vătămată Cazacliu Tudor, martorii Borș Tudor și Șuiu Valentina și, în urma audierii suplimentare instanța de apel corect a considerat că aceste declarații nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpatului, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză de constatare a vinovăției inculpatului în tentativa de omor, declarațiile respective în cumul cu totalitatea de probe cercetate în ședința instanței de fond demonstrează vina inculpatului în cele stabilite de instanța de fond.

Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Hotărârile recurate corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, sunt legale și întemeiate, iar temeiurile invocate de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală

nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Uglea Tudor împotriva sentinței Judecătoriei Telenești din 13 decembrie 2013 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 01 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun